

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

26 MAART 1992

VOORSTEL VAN DECREET

— van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua —

houdende invoering van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Inleiding

De ruimtelijke ordening heeft in de voorbije jaren aan geloofwaardigheid ingeboet. Na de opmaak van de gewestplannen is de ruimtelijke planning op bovengemeentelijk vlak stilgevallen en in een impasse terechtgekomen. Tien jaar na de eerste aanzet is er nog steeds geen ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen opgemaakt. Daardoor ontbreekt elk kader om de gewestplannen globaal en op een stedenbouwkundig onderbouwde manier te herzien zeker als men daarbij de zorg voor de open ruimte en natuurwaarden centraal zou willen stellen. De ruimtelijke ordening is daarmee in Vlaanderen gedegradeerd tot een louter vergunningenbeleid met talrijke uitzonderingsreglementen en „achterpoortjes”. De problematiek van het mini-decreet en van de B.P.A.’s die afwijken t.o.v. de gewestplannen en die dikwijls zijn opgesteld om concrete projecten te kunnen realiseren, illustreren dit ten volle.

De ruimtelijke ordening heeft daardoor een slechte naam gekregen waarbij de burger de indruk krijgt dat de overheid zeer laks met de huidige wetgeving omspringt, haar beleid teveel laat afstemmen op de „achterpoortjes” en weinig belangstelling toont om mazen in de bestaande wetgeving weg te werken. Dit creëert een ruime mate van rechtsonzekerheid en willekeur. Het wekt de indruk dat de ruimtelijke

ordering al te veel in dienst staat van nieuwe projecten van zowel de overheid als de particuliere sector en weinig oog heeft voor ruimtelijke kwaliteiten zowel op het vlak van de woonomgeving als binnen de open ruimte.

Het opnieuw geloofwaardig én operationeel maken van de ruimtelijke ordening kan daarom niet wachten op een totale en duurzame herziening van de wet op de ruimtelijke ordening, hoe noodzakelijk dit ook is na dertig jaar.

We hebben daarom gekozen voor een dubbele aanpak op korte termijn. Vooreerst hebben wij een aantal voorstellen van decreet ingediend, die in de huidige wet wijzigingen aanbrengen met als hoofddoel de rechtszekerheid te doen toenemen en de uitzonderingsreglementeringen, die de ruimtelijke ordening in praktijk ondergraven, te bannen. Daarnaast is er dit voorstel van decreet dat als uitsluitende bedoeling heeft om een decretaal kader te scheppen voor het opstellen van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Algemene principes

Zoals hierboven aangestipt is in Vlaanderen de ruimtelijke planning op bovengemeentelijk niveau na de totstandkoming van de gewestplannen volledig stilgevallen.

Niettemin heeft de verstedelijking zich op een schrikbarende manier voortgezet. Dit blijkt onder meer uit cijfers van het Kadaster in het Jaarboek 1989 betreffende de regionale ruimtelijke planning (Vlaamse Raad, 1990-1991, Stuk 446). Tussen 1980 en 1989 is de verstedelijkte oppervlakte toegenomen met 401 km². 250 km² werden gebruikt voor woningen, 79 km² werden gebruikt voor industrie, ambacht, kantoren en winkels, 42 km² voor openbare gebouwen en voorzieningen, 29 km² voor recreatie. De bebouwde oppervlakte nam op die manier in tien jaar tijd met 30 % toe. Dat stemt overeen met twee en een half maal de oppervlakte van de negentien Brusselse gemeenten.

De economische heropbloei in de tweede helft van de jaren tachtig heeft bovendien de gemeenten ertoe aangezet om een vloedgolf van nieuwe bedrijventerreinen te plannen die nu in volle realisatie zijn door middel van afwijkende B.P.A.'s of gedeeltelijke herzieningen van gewestplannen. Ook andere bijkomende vragen naar ruimte, onder andere op het vlak van de recreatie : golfterreinen e.a., wegen zwaar op de open ruimte.

Het gebrek aan een globaal planningskader leidt ertoe dat afwijkingen van de gewestplannen of wijzigingen van de gewestplannen niet gebeuren op basis van een globale ruimtelijke planning voor de regio noch na afweging van de verschillende vragen naar ruimte ten opzichte van de ecologische randvoorwaarden en de draagkracht van het gebied, maar dat ze in veel gevallen gebaseerd zijn op losstaande concrete dossiers. Dit leidt tot een totale uitholling van de bestaande gewestplannen en van wat nog restte van de planningsresultaten uit de vorige decennia. Typerend is onder meer dat er zich overal langs de belangrijke auto(snel)wegen een lintbebouwing van industriële, ambachtelijke en dienstverlenende bedrijven en kantoren aan het ontwikkelen is.

In de meeste van deze realisatiedossiers wordt helemaal niet zuinig met ruimte omgesprongen. De verstedelijking blijft zwaar oprukken.

Om dit tij te keren en om een nieuwe start aan de ruimtelijke planning in Vlaanderen te geven is het dringend nodig

een nieuwe ruimtelijke planning op het hoogste niveau — het Vlaamse Gewest — op te starten en dit volgens recente en meer dynamische planningsinstrumenten dan deze bepaald in de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening en stedenbouw via de plannen van aanleg.

Het is hoe dan ook belangrijk dat dit binnen een wettelijk kader gebeurt zodat zowel voor alle overheden als voor de burger de draagwijdte van de planning duidelijk op voorhand is vastgelegd. De ervaringen met de structuurplanning waren door het ontbreken van een wettelijk kader meestal bedroevend voor de burgers die vol enthousiasme op de geboden inspraakansen waren ingegaan. Het ontbreken van een wettelijk kader leidde ertoe dat concrete dossiers meestal de kwalitatieve planontwerpen van de structuurplanning uitholden en achterhaalden. Op het Vlaams niveau leidde het ontbreken van een wettelijk kader tot een politieke impasse in de ontwikkeling van een Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, ondanks verschillende afzonderlijke opdrachten voor conceptnota's en voorbereidende studies. Uiteindelijk moet een wettelijk kader tot stand komen waardoor van alle Vlaamse ministers een engagement wordt geleverd in de totstandkoming van dit ruimtelijk plan. Het mag geen zaak blijven alleen maar van de minister verantwoordelijk voor ruimtelijke ordening.

Het ontbreken van een wettelijk kader heeft er ook toe geleid dat elke beleidssector op zich een eigen planning ontwikkeld heeft zonder dat deze plannen via de ruimtelijke ordening op elkaar worden afgestemd. Deze ontwikkeling moet worden omgebogen en het creëren van een wettelijk kader voor de ruimtelijke planning op het niveau Vlaanderen moet een geïntegreerde planning en afweging van behoeften aan ruimte over de sectoren heen opnieuw opstarten.

Het invoeren van ruimtelijke beleidsplannen op alle beleidsniveaus zal uiteraard een belangrijk element zijn in de globale herziening van de wet op de ruimtelijke ordening. Zoals boven aangestipt kan echter niet worden gewacht op deze nieuwe wetgeving en moet de opdracht voor de opmaak van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen nog in de loop van 1992 kunnen worden gegeven.

Wij menen dat de enige mogelijkheid om op een snelle, adequate en kwalitatieve manier tot een wettelijk kader te komen, erin bestaat om parallel aan de bestaande wet op de ruimtelijke ordening de inhoud en de procedure voor de opmaak van een dergelijk plan in een apart decreet vast te leggen. Daarbij moet de procedure maximaal gekoppeld worden aan bestaande procedures binnen de wet van 29 maart 1962, aangevuld met recente ontwikkelingen op het vlak van de adviesverlening en de openbaarheid van bestuur.

Dit is zinvol omdat er in Vlaanderen een ruime maatschappelijke en politieke consensus bestaat over het feit dat er een dringende behoefte is aan de opmaak van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen of Structuurplan Vlaanderen. Over de invoering van nieuwe planningstechnieken op lagere niveaus, over de toekomst van gewestplannen, de verhouding en hiërarchie tussen verschillende, oude en nieuwe, plantypes en de verschillende planniveaus is er daarentegen geen consensus, wat aanleiding zou kunnen geven tot zeer lange discussies en debatten.

Dit voorstel is daarom zo opgemaakt dat, zodra het krachtig wordt, het zeer snel operationeel kan worden aanzien enkel uitvoeringsbesluiten nodig zijn inzake de werking en de samenstelling van de gewestelijke commissie van advies. Daarna hoeft er enkel nog de principiesbeslissing tot de opmaak van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen geno-

men te worden. De Vlaamse Executieve kan dan een ontwerper aanstellen. Het kan dus allemaal zeer snel gaan.

De term Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen wordt verkozen boven de term Structuurplan Vlaanderen om verschillende redenen, al wordt voor een groot deel hetzelfde bedoeld.

Vooreerst sluit de nieuwe term meer aan bij de recente ontwikkelingen binnen de ruimtelijke planning.

De structuurplanning vertrok in essentie van een groot maatschappelijk debat over de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen. Een ruimtelijk beleidsplan heeft ter zake in de opmaak minder grote aspiraties, alhoewel het niettemin als eindresultaat beoogt om duidelijk vast te leggen wat de overheidsingrepen en -betrachtingen zullen zijn om de ruimtelijke ordening in goede banen te leiden. Meer dan de verwachting van een groot maatschappelijk debat, leeft nu bij de geïnteresseerde burger de vraag naar een snel en accuraat overheidsoptreden om open ruimte, natuurwaarden en ruimtelijke kwaliteiten te beschermen en opnieuw te ontwikkelen, alsook om de ruimtelijke wanorde een halt toe te roepen.

Het beleidsplan duidt bovendien op een inhoud die veel ruimer ligt dan louter een planmatige weergave van de verwachte en beoogde ruimtelijke structuren. Het refereert meer naar een globale beleidsaanpak met verschillende pakketten van maatregelen. Het is in die zin veel dynamischer van aanpak wat zich op zijn beurt moet vertalen in een hernieuwde planning op de lagere planniveaus van streken, gewesten en gemeenten.

Dit voorstel is eenvoudig in de opmaak. Voor een deel is het geïnspireerd op een voorontwerp van decreet voor de ruimtelijke ordening, dat in opdracht van de Koning Boudevijnstichting werd opgesteld en dat dateert van augustus 1989.

Het voorstel is vooral vernieuwend inzake het planningsinstrument en de planinhoud.

Het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen legt in essentie de ruimtelijk planning vast op het niveau van het Vlaamse Gewest. Daarom komt het bovenaan de hiërarchie van plannen. Streek- en gewestplannen, waar gemeentelijke plannen zich op hun beurt naar richten, moeten zich naar dit globale beleidsplan richten.

Er zijn geen afwijkingen mogelijk en alle overheden moeten zich aan de uitvoering en naleving ervan houden bij hun beleidsdaden. (Het beleidsplan heeft met andere woorden een bindend karakter). Er is duidelijk voor gekozen om noch decretaal noch via uitvoeringsbesluiten nominatief te laten vastleggen voor welke ruimtelijke elementen en activiteiten de ordening op het Vlaamse niveau vereist is. Daar zijn twee redenen voor.

Vooreerst zou een nominatieve opsomming willens nillens leiden tot een verarming en verenging van de beoogde ruimtelijke planning waarbij niet meer uitgegaan wordt van de samenhang tussen de ruimtelijke gegevenheid en problematiek en waarbij het niet langer de bedoeling is om tot een geïntegreerd ruimtelijk antwoord met zoveel mogelijk elementen en gegevens te komen. De kans is groot dat de planning dan zou worden teruggebracht tot een opsomming en samenvoeging van losse elementen.

Verder kan de behoefte om zaken op het Vlaamse niveau te ordenen pas blijken uit de analyses en probleemstellingen nadat de planopmaak reeds is gestart. Met andere woorden,

de behoefte aan ordening van een bepaalde ruimtelijke gegevenheid kan juist een conclusie zijn uit het planningsproces.

Niettemin is toch op twee vlakken decretaal vastgelegd dat de ordening ervan op Vlaams niveau vereist is, met name inzake woonbehoeften en inzake natuurontwikkeling. Dit gebeurt bij de omschrijving van de deelplannen voor de bebouwde en de open ruimte. Het gaat hier om cruciale ruimtelijke problemen waar in de voorbije decennia op lokaal vlak veel is misgelopen. Inzake natuurontwikkeling wordt hier een decretaal kader ingevoerd voor de groene hoofdstructuur.

Vernieuwend ten opzichte van de wet van 29 maart 1962 is dat het doel van de ruimtelijke ordening veel beter wordt omschreven, dat daarbij ecologische randvoorwaarden worden ingevoerd en dat ten aanzien van problemen als het ongebreidelde ruimtegebruik en het mobiliteitsvraagstuk algemene doelstellingen aan de ruimtelijke ordening decretaal worden opgelegd.

Het voorstel voorziet verder in een duidelijk geïntegreerd planningsconcept zowel voor de bebouwde ruimte als voor de open ruimte door de opmaak van deelplannen, die samengesmolten worden tot het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

De verdere inhoud van het beleidsplan wordt toegelicht bij het commentaar bij de artikelen.

Ook de procedure is decretaal eenvoudig van opzet. In het planproces en de besluitvorming kunnen vijf fasen worden onderscheiden :

1. De voorbereiding van het opzet. Dit omvat de beslissing tot de opmaak of in herzieningstelling, het aanwijzen van de ontwerper, de uitwerking van het plan- en inspraakmodel en de timing. Binnen vijftig dagen beslist de Vlaamse Regering over het inspraakmodel en de timing.

2. De eigenlijke planningsfase : de planopmaak naar een voorontwerp. Vooral met het oog op de begeleiding en evaluatie van deze fase wordt een nieuw op te richten gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening ingesteld. Vóór deze fase kan het inspraakmodel uiteraard ook in bijkomende formele en informele consultatieformules voorzien. De timing en de aanpak van deze fase wordt niet decretaal geregeld, maar wordt uitgewerkt in de voorbereidende fase.

3. De planopmaak wordt afgesloten met een voorlopige besluitvorming. Bij deze besluitvorming geeft de gewestelijke commissie advies. De Vlaamse Regering beslist over een voorstel dat voorgelegd wordt aan de Vlaamse Raad. Het is de Vlaamse Raad, die zijn voorlopige goedkeuring verleent aan het voorontwerp, na het eventueel te hebben gewijzigd of bijgestuurd.

4. Daarna volgt een officiële raadplegingsprocedure, die wel decretaal is vastgelegd. De procedure voor het openbaar onderzoek en de adviesvragen zoals vastgelegd voor de streekplannen worden overgenomen. De procedure wordt wel aangevuld met een aantal nieuwe elementen. Belangrijk daarbij is dat naast de bestendige deputatie ook de provincieraad advies kan uitbrengen. Het zou de eerste keer zijn dat provincieraden bij de ruimtelijke planning worden betrokken. De raadplegingsprocedure duurt honderdvijftig dagen.

5. Daarna start de definitieve besluitvorming rond het beleidsplan. Als eerste stap wordt een rapport opgemaakt over de binnengekomen bezwaren, opmerkingen en adviezen en de manier hoe deze worden verwerkt in het uiteindelijke ontwerp. Dit rapport, samen met een aangepast ontwerp, wordt een laatste maal om advies voorgelegd aan de geweste-

lijke commissie. Daarna spreekt de Vlaamse Regering er zich over uit en dient ze een eventueel verder aangepast ontwerp in bij de Vlaamse Raad. Dit alles gebeurt binnen negentig dagen.

In dit stadium van de besluitvorming is het niet meer de bedoeling dat de Regering of de Vlaamse Raad op eigen initiatief veranderingen of toevoegingen in het beleidsplan aanbrengen. Het voorontwerp wordt omgezet in een ontwerp enkel op basis van nieuwe en aanvullende elementen die tijdens de raadplegingsperiode zijn aangereikt door burgers, verenigingen en de adviserende instanties en instellingen. Bij de aanpassing moet echter opnieuw zorg worden gedragen voor het behoud van de samenhang in motivatie en uitwerking zowel van het geheel als van de verschillende onderdelen.

Wanneer de Regering of de Vlaamse Raad toch op eigen initiatief wijzigingen aanbrengen, moeten de voorstellen opnieuw als een voorontwerp worden beschouwd en moeten de twee vorige fases, de voorlopige goedkeuring en de raadplegingsprocedure, opnieuw worden doorlopen.

De definitieve goedkeuring gebeurt door de Vlaamse Raad binnen zestig dagen.

Vijftien dagen na publikatie in het Belgisch Staatsblad wordt het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen van kracht.

Belangrijk is ook dat dit voorstel voorziet in een snelle aanpassing van streek- en gewestplannen die niet in overeenstemming zijn met het goedgekeurde Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Vooreerst wordt duidelijkheid vereist over welke plannen effectief afwijken aangezien in het beleidsplan moet worden aangegeven welke streek- en gewestplannen als gevolg van dit nieuwe plan in herziening moeten worden gesteld. De goedkeuring van het beleidsplan houdt meteen ook de inherenzieningstelling van deze streek- en gewestplannen in. Verder is bepaald dat deze herziening binnen drie jaar is afgerond, zoniet moet de inherenzieningstelling door de Vlaamse Raad herbekrachtigd worden. Wordt een inherenzieningstelling geschrapt, dan wordt het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen zelf in herziening gesteld. Bouw- en verkavelingsaanvragen die onverenigbaar zijn met het beleidsplan en die gebaseerd zijn op delen van streek- of gewestplannen die in herziening gesteld zijn, dienen te worden geweigerd.

Na de negatieve ervaringen met onder meer VLACORO wordt hier duidelijk gekozen voor een gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening samengesteld uit deskundigen. Daarbij is gekozen voor een samenstelling, die een meer evenwichtiger afweging van economische en ecologische argumenten toelaat dan tot nu toe in de ruimtelijke ordening het geval is. Het weze echter duidelijk dat ook deze gewestelijke commissie zich in haar adviezen moet laten leiden door de in artikel 3 opgenomen doelstellingen voor het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Inzake openbaarheid van bestuur worden een aantal aanvullende bepalingen opgenomen om de passieve openbaarheid beter te laten aansluiten bij het snelle verloop van een dergelijk planproces. Het lijkt ons logisch dat geen enkel bestuursdocument, dat mee de ruimtelijke planning bepaalt, aan de openbaarheid kan worden onttrokken. Dit zou anders betekenen dat deze ruimtelijke planning niet vanuit het algemene belang beoordeeld kan worden, ook niet door de burger. Vandaar dat het principe van algemene openbaarheid is opgenomen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel voert een nieuw **planvorm** in op het niveau van het Vlaamse gewest. Het krijgt de benaming Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Dit artikel bepaalt tevens de verhouding tot de wet van 29 maart 1962 op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Voor de ruimtelijke ordening op het niveau van het Vlaamse gewest loopt dit voorstel parallel aan de bestaande wet op de stedenbouw, die ter zake onverminderd van kracht blijft.

Wat betreft de ruimtelijke ordening op het niveau van het land, zijn buiten de vermelding ervan in artikel 1 in de wet van 1962, geen verdere bepalingen opgenomen. Volgens de huidige uitvoeringsbesluiten komen de streken overeen met de huidige Vlaamse provincies en met Vlaams-Brabant, zodat ook daar geen overlapping mogelijk is.

Gelet op het feit dat dit een voorlopig decreet is in afwachting van de globale herziening van de wet van 29 maart 1962, zijn geen moeilijkheden te verwachten in het parallelle hanteren van dit voorstel met de wet van 1962. Bij een algemene herziening van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening kunnen beide wetgevingen in elkaar worden gepast.

Artikel 3

In dit artikel worden doel en opdracht van de opmaak van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen omschreven.

Het eerste lid omschrijft de algemene opdracht eigen aan de ruimtelijke ordening. Deze formulering is overgenomen van het voorontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening zoals opgemaakt voor de Koning Boudewijnstichting.

Het tweede lid formuleert het absolute van de ecologische randvoorwaarden ten opzichte van de andere aspecten wanneer de draagkracht of de randvoorraden van het hele ecosysteem, met name de planeet aarde, geheel of gedeeltelijk, Europees of Vlaams, dreigen overschreden te worden.

Het derde en vierde lid van dit artikel schetsen de verder doelstellingen aangaande de meest prangende vraagstukken voor het komende decennium, met name het behoud van de open ruimte en het mobiliteitsvraagstuk. Het beleidsplan moet daar een duidelijk antwoord op geven.

Artikel 4

In tegenstelling tot de huidige plannen van aanleg is dit beleidsplan niet verordenend ten aanzien van de burger. Het is alleen bindend voor alle overheden op elk niveau. Zo moeten het in al hun beleidsdaden respecteren, toepassen en naleven.

De bindende kracht komt tot stand bij de definitieve goedkeuring en publikatie zoals bepaald in artikel 13. Het is niet langer de uitvoerende macht, maar de Vlaamse Raad die de bindende kracht geeft.

Artikel 5

Dit artikel geeft het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen een plaats in de hiërarchie van plannen zoals die in de wet van 1962 is opgezet. Het beleidsplan staat boven de streek- en gewestplannen. Elke opmaak of wijziging van een streek- en gewestplan moet zich na het van kracht worden van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen op dit plan richten.

Afwijkingen worden niet toegestaan.

De niet in overeenstemming zijnde delen van streek- en gewestplannen worden in herziening gesteld overeenkomstig artikel 6, § 3.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt de inhoud van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Er komt één beleidsplan voor heel Vlaanderen, waarbij het alle elementen bevat, waarvan de ordening op het Vlaamse niveau vereist is. Het gaat daarbij :

- om de algemene en contrale macro-planning van de ruimtebehoevende activiteiten en sectoren ;
- om de afweging van de globale ontwikkeling van de verschillende streken en gewesten ;
- om de afweging, interactie en eventuele integratie van de verschillende sectorbehoeften ;
- om elementen die vanwege hun belangrijkheid, zeldzaamheid of uniek karakter een speciale aandacht vragen.

In een paragraaf wordt vastgelegd wat in ieder geval in het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen moet worden teruggevonden. Het is duidelijk dat de verschillende punten tot een coherent en gemotiveerd geheel moeten worden uitgewerkt.

Bij de opmaak kan er ook worden gekozen om naast de opgesomde zeven punten, nog meer elementen in het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen op te nemen. De vereiste blijft hoe dan ook dat voor deze punten de ordening op het niveau van Vlaanderen vereist is. Het kan niet de bedoeling zijn om op die manier planningselementen van de lagere planniveaus over te hevelen naar het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Het tweede punt speelt in op wat in artikel 3, tweede lid is bepaald. De deelplannen (punten 3 en 4), de doelstellingen, de vooropgestelde ontwikkelingen en structuren (punt 5), de aangewende middelen (punt 7) moeten mede vanuit dit gegeven opgebouwd zijn.

In de punten 3 en 4 worden deelplannen vermeld, die echter geen aparte bindende kracht hebben en die niet kunnen afwijken van het beleidsplan zoals bepaald wordt in het laatste lid van deze paragraaf. Dit houdt in dat die deelplannen enkel kunnen worden beoordeeld en toegepast in het geheel van het beleidsplan. De twee deelplannen vormen mee de basis voor het planontwerp dat de in punt 5 bedoelde vooropgestelde ontwikkelingen en structuren moet <weergeven.

Ze hebben echter als specifieke bedoeling om de geïntegreerde planopmaak zowel binnen de bebouwde als binnen de open ruimte op te leggen en in kaart te brengen.

Telkens wordt aangegeven vanuit welk oogpunt bebouwde en open ruimte worden benaderd. Voor de bebouwde ruimte

geldt inbreiding en een kernenbeleid. Het is de bedoeling om de bestaande kernen in een hiërarchie van kernen te verstevigen. Bijkomende activiteiten en ruimtegebruik worden inspelend op die hiërarchie van kernen toegewezen door de bundeling van activiteiten in compacte kernen en steden.

Voor de open ruimte geldt daarentegen de natuurontwikkeling als invalshoek. Elk gebruik van de open ruimte moet ecologisch onderbouwd zijn en bijdragen tot **natuurontwikkeling**. Dit geldt dus niet alleen voor het strikte natuurbehoud, maar evenzeer voor de bosontginning, de landbouw en mogelijke inpasbare (passieve) recreatievormen.

Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat ook binnen de open ruimte bijkomende vragen naar ruimte vanuit alle sectoren aanwezig zijn. Er is niet alleen nood aan meer ruimte voor natuurwaarden, aanwezig of te ontwikkelen, voor de aanleg van nieuwe bossen, maar ook de ecologische landbouw vraagt meer ruimte dan de traditionele landbouw.

Voor beide deelgebieden worden tevens bijkomende **orderingsopdrachten** vermeld respectievelijk inzake **woonbehoeften** (uitbreiding en renovatie ; woonbehoeftennota's van de Administratie voor de Huisvesting) en inzake natuurontwikkeling (de groene hoofdstructuur).

Uitwerken en toelaten van en rechtskracht geven aan verschillende sectorplannen of andere deelplannen zou het onmogelijk maken om een duidelijke hiërarchie op basis van overzichtelijke voorrangregels tussen de verschillende beleidsplannen te laten gelden. Niets belet echter dat ter voorbereiding van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen verschillende deelplannen of sectorplannen worden opgemaakt. De daarin voorgestelde maatregelen krijgen echter slechts rechtskracht wanneer ze op een geïntegreerde manier worden ingepast in de deelplannen voor de bebouwde en de open ruimte en zo opgenomen worden in het uiteindelijke beleidsplan.

Dit maakt dat een sectorplan zoals de groene **hoofdstructuur** langs deze weg op een wettelijk onderbouwde manier kan worden ingepast in de ruimtelijke planning.

De inpassing van de beide deelplannen geeft aanleiding tot de punten 5 en 7, die de kern van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen vormen. De ruimtelijke ontwikkelingen en structuren moeten hierbij uiteraard ook planmatig worden weergegeven.

Uit punt 6 moet blijken welke resultaten worden bereikt op twee belangrijke domeinen : dat van de mobiliteit en dat van het milieu. Daaruit moet onder meer blijken op welke manier en in welke mate de doelstellingen ter zake, zoals geformuleerd in artikel 3, worden gerealiseerd.

In de derde paragraaf wordt bepaald dat het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen bijkomend aangeeft welke delen van streek- en gewestplannen afwijken of achterhaald zijn door de opmaak van het beleidsplan en daarom in herziening moeten worden gesteld en gewijzigd.

Door deze bepalingen gebeurt de inherzieningstelling automatisch met de goedkeuring van het beleidsplan. Daarbij is tevens aangegeven vanuit welke doelstellingen de Vlaamse Executieve de herziening van de streek- en gewestplannen moet aanpakken. Er kunnen ook meteen reeds bijkomende maatregelen van aanleg of voorschriften geformuleerd worden, die de Gemeenschapsminister in de verdere procedure van het ontwerpplan moet overnemen.

Artikel 7

Dit artikel regelt de oprichting van een commissie van advies op het vlak van de ruimtelijke ordening. Er wordt daarbij duidelijk gekozen voor een adviescommissie van deskundigen, die, zoals verder bepaald is, het planproces van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen moet begeleiden.

Daarbij wordt in een gedeeltelijk paritaire vertegenwoordiging van economisch en ecologisch georiënteerde deskundigen voorzien. De voordragende organisaties moeten aanduiden op welke manier de voorgedragen kandidaten hun deskundigheid kunnen staven.

De werking van de commissie, zoals voorgesteld in de derde en vierde paragraaf, is overgenomen uit de voorstellen van de Koning Boudewijnstichting. Er is enkel toegevoegd dat de uitgebrachte adviezen ogenblikkelijk onderworpen zijn aan de openbaarheid van bestuur.

Belangrijk is dat de commissie ruimte krijgt om op eigen initiatief hoorzittingen te organiseren. Particulieren kunnen vragen om gehoord te worden. Het is de bedoeling dat de commissie daarop ingaat als de louter particuliere belangen in de aanvraag worden overstegen en als het gaat om ruimtelijke problemen waarvan de ordening op het Vlaamse niveau vereist is. In ieder geval moet de commissie motiveren waarom al of niet wordt ingegaan op vragen om gehoord te worden.

De vierde paragraaf breidt de opdracht van de commissie uit tot een algemene adviesopdracht over alle beleidsaspecten inzake de ruimtelijke ordening op het niveau van het Vlaams gewest.

Artikel 8

De Vlaamse Raad beslist over de opmaak en de herziening van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen. Dit kan op eigen initiatief of op voorstel van de Executieve. Er moet hoe dan ook voorafgaandelijk advies worden gevraagd aan de gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

Artikel 9

Dit artikel bevat bepalingen betreffende de aanwijzing van de ontwerper, het opstellen van een inspraakmodel en de betrokkenheid van de gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening bij de opmaak van het voorontwerp.

De opmaak van een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen door het Bestuur Ruimtelijke Ordening is op korte termijn niet mogelijk, gelet op de beperkte formatie van de Dienst Planologie na de afbouw gedurende de voorbije jaren. Daarom wordt gekozen voor de aanwijzing van een ontwerper buiten die dienst. Deze ontwerper moet wel samenwerken met het bevoegde bestuur.

Als eerste opdracht moet de ontwerper het **tijdsschema** voor de opmaak en een inspraakmodel ontwikkelen zodanig dat de Vlaamse Executieve daarover binnen vijftig dagen een beslissing kan nemen.

Daarna start de eigenlijke opmaak na de bekendmaking in de media.

Artikel 10

In dit artikel wordt bepaald dat de Executieve het vooront-

werp, eventueel na aanpassing op basis van de eigen bespreking, voorlegt aan de Vlaamse Raad. De Vlaamse Raad kan bij de bespreking tot goedkeuring alle wijzigingen aanbren- gen die nodig worden geacht. Daarbij moet de Raad echter wel zorg dragen voor het behoud van de samenhang in mo- tivatie en uitwerking zowel van het geheel als van de verschil- lende onderdelen.

Artikel 11

Dit artikel behandelt het verloop en de opzet van de raad- plegingsperiode voor de burger en de ondergeschikte bestu- ren. Daarbij wordt als basis de procedure genomen zoals die in de wet van 1962 geldt voor de opmaak van streekplannen. Deze procedure wordt echter met een aantal elementen aan- gevuld, die worden opgesomd in het tweede en derde lid van dit artikel. De raadplegingsperiode wordt tijdens de vakantie- maanden juli en augustus opgeschort om te vermijden dat daardoor de inspraakmogelijkheden feitelijk ingeperkt wor- den.

Artikelen 12 en 13

Deze artikelen bepalen hoe achtereenvolgens de Executie- ve en de Vlaamse Raad het ontwerp vastleggen en definitief goedkeuren en om welke manier de inspraakgegevens ver- werkt worden bij de besluitvorming.

Het toevoegen van een specifiek rapport omtrent het ver- werken van de binnengekomen bezwaren, opmerkingen en toelichtingen is eveneens overgenomen uit een voorontwerp van decreet opgesteld in opdracht van de Koning Boudewijn- stichting.

Bedoeling is dat elke verwerking van binnengekomen in- spraak- en adviesgegevens wordt gemotiveerd. De geldt zo- wel bij afwijzing als bij gehele of gedeeltelijke overname of inwilliging van die gegevens.

Artikel 14

Ter uitvoering van dit artikel is het aangewezen dat het definitief goedgekeurde Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen in een sobere boekvorm tegen kostprijs wordt uitgegeven. Daarmee kan de toegankelijkheid voor de burger maximaal worden verzekerd.

Artikel 15

Dit artikel bepaalt dat om de twee jaar het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen moet worden geëvalueerd. Daartoe wordt om de twee jaar het jaarlijks verslag van de bevoegde Gemeenschapsminister aan de Vlaamse Raad over de stand van zaken van de regionale ruimtelijke ordening aangevuld met een dergelijke evaluatie. Over deze aanvulling debatteert de Vlaamse Raad zoals over een beleidsbrief.

Artikelen 16 en 17

Deze artikelen hebben als doel te vermijden dat er bouw- of verkavelingsvergunningen worden afgeleverd, die onver- enigbaar zijn met bepalingen of voorstellen uit het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen. Deze onverenigbaarheid moet blij-

ken zowel uit het eigenlijke beleidsplan als uit het feit dat de streek- of gewestplan voor dat deel in herziening is gesteld op basis van het beleidsplan.

Aan de andere kant mag dit geen aanleiding geven tot een blijvende rechtsonzekerheid voor de burger. Daarom moet de inherzieningstelling overeenkomstig artikel 16, om de drie jaar door de Vlaamse Raad worden geëvalueerd en desgewenst worden bekrachtigd.

Is de herziening niet bekrachtigd, dan vervalt voor de gemachtigd ambtenaar de verplichting tot weigering of schorsing van bouw- of verkavelingsaanvragen, die onverenigbaar zijn met het beleidsplan.

Artikel 18

In dit artikel zijn voor het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen een aantal specifieke bepalingen inzake openbaarheid van bestuur opgenomen die het decreet betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve aanvullen.

Vooreerst wordt uitdrukkelijk bepaald dat alle documenten ter zake onderwerp uitmaken van de openbaarheid van bestuur. Bovendien wordt er niet gewacht op de eindbeslissing maar worden alle voorbereidende documenten die op een bepaalde planfase betrekking hebben, openbaar op het moment dat de resultaten van dat werk ofwel aan de gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening worden voorgelegd ofwel via het goedgekeurde inspraakmodel openbaar worden gemaakt.

Verder wordt ook bepaald dat het inspraakmodel in bijkomende mogelijkheden voorziet ter inzage van deze bestuursdocumenten. Dit moet het mogelijk maken dat er betere en accuratere regelingen worden uitgewerkt, die aansluiten bij de uitgewerkte inspraakinitiatieven, het openbare onderzoek en de vragen om advies. De voorzieningen van passieve openbaarheid van bestuur in het bovenvermeld decreet zijn te bureaucratisch van opzet om naar behoren te kunnen functioneren in een snel verlopend planproces.

M. VOGELS

V. DUA

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Onverminderd de bepalingen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, wordt de ruimtelijke ordening op het niveau van het Vlaams gewest vastgelegd in een Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Artikel 3

Het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen weegt de ruimtelijke implicatie van de verschillende maatschappelijke activiteiten tegen elkaar af en houdt daarbij rekening met de ecologische, economische, esthetische, culturele en sociale aspecten.

Bij deze afweging worden de ruimtelijke en ecologische randvoorwaarden en de draagkracht van het ecosysteem op mondiale, Europese en Vlaamse schaal niet overschreden.

Meer bepaald heeft het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen mede als doel een verdere verstedelijking van de open ruimte tegen te gaan en natuurwaarden op afdoende wijze te vrijwaren en te ontwikkelen.

Het plan heeft verder als doel de ruimte zuinig te beheren en de algemene kwaliteit van het leven en het leefmilieu te bevorderen. Daartoe zal het onder meer maatregelen bevatten om de mobiliteit in te perken en op meer ecologische vervoerswijzen te laten verlopen.

Artikel 4

De Vlaamse Raad verleent bindende kracht aan het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen. Alle voorschriften van het plan hebben dezelfde bindende kracht, ongeacht of ze grafisch zijn voorgesteld of niet.

Artikel 5

Onverminderd de bepalingen van voornoemde wet van 29 maart 1962, richten streek- en gewestplannen zich naar de aanwijzingen en bepalingen van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen. Zij kunnen er niet van afwijken.

Artikel 6

§ 1. Het Ruimtelijke Beleidsplan Vlaanderen heeft betrekking op het hele grondgebied van het Vlaamse gewest. Het behandelt alle ruimtebehoevende en -gebruikende activiteiten waarvan de ordening vereist is op het niveau van het Vlaamse Gewest.

§ 2. Het Ruimtelijke Beleidsplan Vlaanderen formuleert voor het Vlaams gewest de algemene beleidsvisie inzake ruimtelijke ordening.

Het omschrijft daartoe de doelstellingen, de mogelijke alternatieven en middelen om deze doelstellingen te verwezenlijken en maakt een gemotiveerde keuze uit deze alternatieven en middelen.

Het bevat onder meer :

Een analyse van de actuele ruimtelijke problematiek en van recente en te verwachten ontwikkelingen.

2. De ruimtelijke en ecologische draagkracht en randvoorwaarden waarbinnen nieuwe of veranderende ruimtebehoeften moeten worden afgewogen.

3. Een deelplan „ruimtelijke nota bebouwde ruimte”, dat het algemeen kader uitwerkt voor de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen binnen de bebouwde ruimten van steden en dorpen. Het toont aan hoe een kernenbeleid en een inbreidingsbeleid gestalte krijgen. Het plan draagt zorg voor de ruimtelijke integratie van de verschillende ruimtebehoevende en -gebruikende sectoren binnen de bebouwde ruimte. Het omvat maatregelen om de woonbehoeften in bovengemeen-
telijk perspectief te ordenen.

4. Een deelplan „ruimtelijke nota open ruimte”, dat het algemeen kader uitwerkt voor de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen binnen de open ruimte. Dit deelplan toont aan hoe binnen de open ruimte een natuurontwikkelingsbeleid gestalte krijgt. Het plan draagt zorg voor de ruimtelijke integratie van de verschillende ruimtebehoevende en -gebruikende sectoren binnen de open ruimte. Het omvat maatregelen om de natuurontwikkelingsbehoeften te ordenen.

5. De algemene doelstelling van het ruimtelijk beleid en de vooropgestelde ruimtelijke ontwikkelingen en structuren.

6. Een evaluatie van de milieu-effecten en de mobiliteits-effecten van het beleidsplan.

7. De middelen die zullen worden aangewend om het vooropgestelde ruimtelijk beleid uit te voeren.

De bovenvermelde deelplannen zijn slechts een onderdeel van het eigenlijke Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen. Ze kunnen er niet van afwijken en hebben geen afzonderlijke bindende kracht.

§ 3. Het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen duidt bovendien aan in welke mate streek- en gewestplannen in herziening moeten worden gesteld en vanuit welke doelstellingen.

De definitieve goedkeuring door de Vlaamse Raad van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen, overeenkomstig artikel 13, § 1 van dit decreet, wordt, wat deze bepalingen betreft, gelijkgesteld met het in artikel 43 van voornoemde wet van 29 maart 1962 bepaalde koninklijk besluit tot herziening van een streek- of gewestplan.

Deze besluiten tot inherzieningneming kunnen onmiddellijk bijkomende maatregelen van aanleg en voorschriften voorschrijven. De gemeenschapsminister, bevoegd voor ruimtelijke ordening, legt deze voorschriften onverwijld vast in een ontwerpplan zoals bepaald in artikel 9 van voornoemde wet van 29 maart 1962.

Artikel 7

§ 1. Er wordt een gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening ingesteld, waarvan de voorzitter en de leden benoemd worden door de Vlaamse Executieve.

De mandaten zijn voor vier jaar toegekend en kunnen hernieuwd worden. De commissie blijft in functie tot de nieuwe commissie is geïnstalleerd.

§ 2. De gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening is samengesteld uit vijftientwintig leden, allen deskundigen op het vlak van de ruimtelijke ordening. Tien leden worden aangewezen op voordracht van de S.E.R.V., tien leden op voordracht van de koepelorganisatie van de milieubeweging, vijf leden worden aangewezen om hun wetenschappelijke deskundigheid.

De voorzitter wordt aangewezen uit de laatste groep.

§ 3. De organisatie en de werkwijze van de gewestelijke commissie wordt, na advies van deze commissie, door de Executieve vastgesteld. Het secretariaat wordt waargenomen door het Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening. De commissie kan werkgroepen oprichten. Particulieren kunnen vragen door de commissie te worden gehoord. De commissie kan openbare vergaderingen organiseren.

De adviezen van de commissie zijn onmiddellijk voorwerp van openbaarheid van bestuur.

§ 4. Naast de opdrachten die in dit decreet opgesomd zijn, heeft de gewestelijke commissie tot taak op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse Executieve advies te verlenen over alle aspecten van het ruimtelijke beleid in Vlaanderen en in het bijzonder over de ontwikkeling van ideeën en beginselen ter zake.

Artikel 8

De beslissing tot het opmaken of het in herziening stellen van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen wordt genomen door de Vlaamse Raad, eventueel op voorstel van de Vlaamse Executieve en na advies van de gewestelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

Het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen kan slechts in zijn geheel in herziening worden gesteld.

Artikel 9

§ 1. De Vlaamse Executieve wijst de natuurlijke dan wel privaats- of publiekrechtelijke rechtspersonen aan, die in samenwerking met het bevoegde bestuur belast worden met het opstellen of het herzien van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

§ 2. Binnen vijftig dagen na de aanwijzing legt de Executieve op voorstel van de door haar aangewezen personen het tijdschema alsook het inspraakmodel vast dat zal worden gehanteerd om de burgers bij de planopmaak te betrekken.

§ 3. Na deze vaststelling wordt de beslissing over de opmaak of de herziening van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen onverwijld in het Belgisch Staatsblad, in minstens drie dagbladen en in minstens drie mededelingen op radio en televisie van de BRTN bekendgemaakt.

Deze aankondigingen vermelden de mogelijkheden tot inspraak zoals vastgesteld in het inspraakmodel en in dit artikel.

§ 4. Onverminderd dit inspraakmodel kunnen burgers te allen tijde opmerkingen, vragen en suggesties omtrent het op te stellen Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen richten aan

de Vlaamse Executieve en vragen om gehoord te worden door de gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening.

§ 5. Tijdens de planopmaak wordt de gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening geregeld op de hoogte gehouden en om advies gevraagd.

Artikel 10

Het voorontwerp Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen wordt, na advies van de gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening, ter bespreking voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Deze legt het eventueel gewijzigde voorontwerp op haar beurt ter bespreking en voorlopige goedkeuring voor aan de Vlaamse Raad. Het voorontwerp wordt aangepast totdat er in de Vlaamse Raad een meerderheid gevonden wordt om het goed te keuren.

Artikel 11

Het openbaar onderzoek en de raadpleging van de gemeenteraden gebeuren zoals vastgesteld voor de ontwerp-streekplannen in artikel 9 van de voornoemde wet van 29 maart 1962.

Onverminderd deze bepalingen kan elk college van burgemeester en schepenen, elke bestendige deputatie en de Vlaamse Executieve binnen de periode van openbaar onderzoek omtrent het voorontwerpplan informatievergaderingen organiseren. De Executieve stelt op eigen initiatief of op verzoek informatie ter beschikking.

De provincieraden, de MINA-raad en de S.E.R.V. dienen de Vlaamse Executieve van advies binnen zestig dagen na de beëindiging van het openbaar onderzoek.

Indien zij binnen deze termijn geen advies hebben uitgebracht, worden zij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

De termijnen voor het openbaar onderzoek en voor het uitbrengen van adviezen worden opgeschort tijdens de maanden juli en augustus.

Artikel 12

Binnen negentig dagen na het afsluiten van de raadplegingsperiode voor gemeenteraden en provincieraden en na advies van de gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening spreekt de Vlaamse Executieve zich uit over een ontwerp van Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Aan dit ontwerp is een rapport toegevoegd, waarin alle bezwaren, opmerkingen en adviezen worden samengebracht. Dit rapport geeft aan op welke wijze zij invloed hebben uitgeoefend op het ontwerp Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Artikel 13

§ 1. Het ontwerp Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen wordt binnen zestig dagen ter definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Raad. De goedkeuring of eventuele aanpassing wordt gemotiveerd.

§ 2. Na de goedkeuring door de Vlaamse Raad wordt het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen van kracht vijftien dagen na de bekendmaking, bij uittreksel, in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 14

§ 1. Het Ruimtelijke Beleidsplan Vlaanderen wordt voor iedere burger ter inzage gelegd bij elk gemeentebestuur, elk provinciebestuur en het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening.

§ 2. Tegen kostprijs kan iedere burger die erom vraagt, een afdruk krijgen van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen bij het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening.

Artikel 15

Overeenkomstig artikel 5 van voornoemde wet van 29 maart 1962 wordt vanaf het tweede jaar na de goedkeuring van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen het voor te leggen verslag aan de Vlaamse Raad om de twee jaar aangevuld met een evaluatie van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen.

Dit aanvullende verslag wordt behandeld zoals een beleidsbrief.

Artikel 16

Zijn drie jaar na de goedkeuring van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen de in herziening gestelde gewestplannen niet aangepast, dan worden deze bepalingen van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen opnieuw voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Deze kan ze bevestigen of schrappen.

Wordt er één van geschrapt, dan staat deze beslissing gelijk met de inherzieningstelling van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen zoals bepaald in artikel 8, eerste lid.

Artikel 17

De gemachtigde ambtenaar zal elke vergunning schorsen of ongunstig adviseren die onverenigbaar is met het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen of die steunt op een deel van een streek- of gewestplan, waarvan de herziening, overeenkomstig de artikelen 6, § 3 en 16, lopende is.

Artikel 18

Voor alle documenten met betrekking tot de opmaak en de totstandkoming van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen geldt de openbaarheid van bestuur.

Wat betreft de bestuursdocumenten die worden opgesteld ter voorbereiding van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen, geldt de openbaarheid in afwijking van artikel 3, laatste lid van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve vanaf het moment dat de op deze bestuursdocumenten gebaseerde resultaten, analyses, voorstellen of voorontwerpen :

- ofwel overeenkomstig artikel 9, § 5 aan de gewestelijke commissie voor de ruimtelijke ordening worden meegegeeld ;

- ofwel op basis van het volgens artikel 9, § 2 opgestelde inspraakmodel bekend gemaakt worden.

Onverminderd de bepalingen van hetzelfde decreet van 23 oktober 1991 bepaalt het overeenkomstig artikel 9, § 2 opgesteld inspraakmodel bijkomende mogelijkheden om tijdens het opstellen en herzien van het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen deze bestuursdocumenten te raadplegen, er uitleg over te krijgen of er tegen retributie een afschrift van te krijgen.

M. VOGELS

V. DUA
